

врѣмени и кровавы войны; по' силы ся виждатъ отъ това, че Грьци-ти, като знаяхъ отъ давна да пишкътъ, прѣдадохъ, колкото можяхъ, на потомство-то явленія-та, които ставахъ между тѣхъ и Българе-ты.

Тыя сношенія съ околны-ты и мѣ съсѣди губятъ силѣтъ си въ исторически-ты сказванія, спорядъ колкото сж успѣвали народи-ти въ писменность-тѣ малко или много; така много пѣти ся срѣщатъ Българе-ти въ Италиѣ и Германіѣ, до ру на брѣгове-ты на Рейнъ; въ колкото сж по' пататакъ около Сѣверъ, толкова повече имъ ся губятъ дыри-ты, само за това, че ти народи не умѣяхъ да пишкътъ, и трѣбваше да ся научатъ добро-то това искусство отъ Българе-ты, или, по' добрѣ да кажемъ, отъ Христіанство-то; и затова всички-ты сношенія и взаимни явленія, които ставахъ между Българе-ты и тыя народы, изгубени сж вѣчно за потомство-то; въ какъ тыя сж были, за това нѣма никахво съмнѣніе, и мене ся чини, че не може ся намѣри нѣкой толкова глупавъ, който, като ся основава само на това, че съсѣдни-ти народи на Българе-ты незнаяхъ да пишкътъ, ще намисли да утвърдява, че Българе-ти, които толкова силно нападахъ на образованиѣ-тѣ и на по' искуснѣ-тѣ въ военнѣ-тѣ дисциплинѣ, да Имперіѣ, не сж могли, пріятелскы ли или непріятелскы, стѣпвать въ область-тѣ на свои-ты съсѣды Мораве, Чехы или на стары-ты си съсѣды и позвайници, Россіане:

Великый Боянъ, Каранъ бѣхъ достойни наслѣдници на великый си прадѣдъ, Аттилѣ; ти приимахъ подъ свое-то покровительство оныя, които гиняхъ подъ натискаше-то на Фравкско-то оржжіе Нѣмци и Словяне. Те взаимны дѣствія, пріятелскы ли или непріятелскы сж имали Българе-ти съ Россіане-ты, въ това не можемъ ся съмнѣва', ако и да не сж тыя намъ извѣстны по имя.

Той народъ, юнакъ въ воинско врѣмя, кога ималъ миръ, предавался на трѣговскѣ дѣятельность; това доказватъ богаты-ты Българскы магази съ стокѣ въ приморскы-ты градове на Имперіѣ-тѣ: въ Анхмалъ, Мезембріѣ, Константинополь, Фессалоникъ и проч.

Русскы-ты произведенія прѣминувахъ у Грьци-ты, и Грьцкы-ты работы дохождахъ въ Россіѣ повече то прѣзъ